

Leven met de geschiedenis (7)

Graaf Dirk II en Gravin Hildegard

In dit blog wil ik u weer mee nemen naar het Egmond van de 10^e eeuw, naar het jaar 950 om precies te zijn. Het is in dit jaar dat Graaf Dirk II de definitieve stichting van Egmond doet. De graaf laat de zusters die tot dit moment in het kleine kloostertje wonen verhuizen voor hun veiligheid naar Bennebroek en haalt voor Egmond de eerste monniken uit Gent. Ook geeft de Graaf opdracht om een stenen abdijkerk te bouwen om een veilig onderkomen te geven aan de broeders en voor de bezittingen zoals de relieken van St Adelbert. Bij de stichting van de abdij geven Graaf Dirk II en zijn Gravin diverse geschenken. Naast een aanzienlijke hoeveelheid land en boerderijen die moesten zorgen voor het onderhoud van de broeders schonk het Grafelijk paar nog enkele bijzondere geschenken.

Deze geschenken waren een Evangelieboek *“met goud en kostbare stenen versierd”* en een altaartafel *“wonderbaarlijk mooi versierd met goud en kostbare stenen versierd”* zoals wij dit kunnen lezen in de analen in het jaar 977. Op deze schenking kom ik in de volgende blog terug.

De kinderen van de Graaf en Gravin van Holland.

Graaf Dirk II en Gravin Hildegard krijgen drie kinderen, en elk van deze drie kinderen zijn op een bijzondere manier verbonden met de abdij van Egmond.

Graaf Arnout volgt zijn vader op als Graaf van Holland, hij zorgt ook voor het voltooien van de bouw van het stenen nieuwe klooster aan de zuidzijde van de abdijkerk die zijn vader bouwde. Tijdens zijn leven schonk hij de abdij vele gaven in de vorm van hoeven en landerijen. Een wel heel bijzondere vermelding over deze derde Graaf wil u niet onthouden. Het boek Breviculi Leonis vermeldt dat; *“eens op de tweede zondag van Pasen, toen er veel mensen in de kerk waren, de sarcofaag van de Graaf door ouderdom uiteen viel en er een rookkolom van twee ellen uit het graf omhoog steeg die de geur van myrrhe en wierrook verspreidde”*. Een rekening uit 1482 vermeldt een post voor de reparatie van *“een hengsel aan sinte Arnouts graf”*. Om voor ons onduidelijke reden werd deze graaf als heilige vereerd in Egmond. Hij zal niet enige zijn zoals wij zo zullen zien.

De dochter van het grafelijk paar was Erlinde. Van haar weten wij niet zoveel behalve een opvallende vermelding in de Vita Adelberti. Erlinde was blind aan een oog en het was dankzij de voorspraak van St Adelbert dat zij bij zijn relieken het zicht in haar oog terug kreeg. Erlinde werd in de Abdijkerk begraven.

De tweede zoon van Graaf Dirk II en Hildegard was Egbert. Deze Egbert was monnik in onze abdij en hij heeft ook persoonlijk de voorspraak van St. Adelbert ervaren. Egbert werd op de dag na palmzondag ziek met koorts. Dit duurde tot het feest van St. Adelbert op 25 juni. Ondanks zijn ziekzijn vervulde hij in de hoogmis zijn taak toen hij plotseling van zijn ziekte verlost werd. Later vervulde Egbert de positie van kanselier van de Keizer en werd hij tenslotte Aartsbisschop van Trier. Op deze monnik van onze abdij kom ik in een volgend blog terug.

De stichters van onze Abdij hadden naast de stichting van een kerk voor St Adelbert ook een andere reden om de kerk en het klooster te stichten. Als opkomend vorstenhuis werd het bezit van een grafkerk waar voor de gestorven leden van hun geslacht gebeden werd en zo de kerk als een praalgraf van het Hollandse Gravenhuis kon dienen. Het Grafelijk paar werd dan ook in deze kerk bijgezet. Gravin Hildegard stierf op 30 maart van een ons onbekend jaar. Graaf Dirk II stierf op 6 oktober 988 en tot op de dag van vandaag wordt de wens van onze stichter gerespecteerd en bidden wij op deze dag voor de zielenrust van de Graaf.